Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36642
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

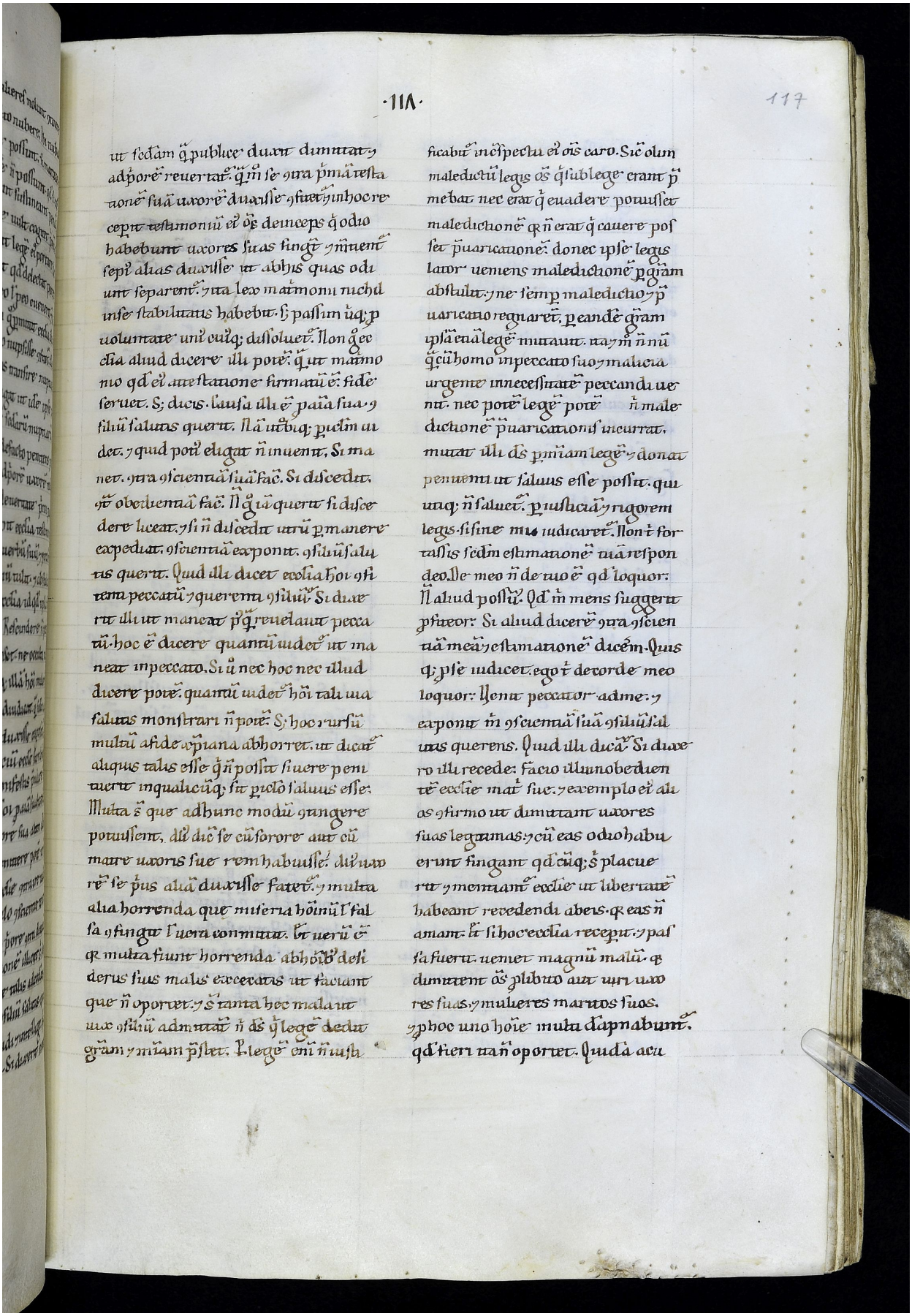

·118· 117

ut sedam q̃ publice duare dimittat. y
adporẽ reuertare. q̃ n̄ se ꝓ ra pm̄ a resta
tione suã uxorẽ duxisse. ꝗ fuerit. y in hoc re
cepit testimoniũ eiꝰ ois deinceps q odio
habebunt uxores suas fingẽt. y mnuent
sepi alias duxisse ut abhis quas odi
unt separent. y ita lex matrimonii nichil
in se stabilitatis habebit. s; passim ud; p
uoluntate uni cuiq; dissoluet. Non g ec
clia aliud dicere illi potẽ. q ut matrimo
nio qd eiꝰ attestatione firmatũ ẽ. fide
seruet. s; dicis. causa illi ẽ patiã sua. y
filiũ salutis querit. Sã utq; pudim ui
det. y quid potiꝰ eligat n̄ inuenit. Si ma
net. ꝓ ra ꝗscientiã suã facẽ. Si discedit.
ꝗ obedientiã facẽ. Sã g iã querit si disce
dere liceat. y si n̄ discedit utrũ p manere
expediat. ꝗscientiã exponit. ꝗ filiũ salu
tis querit. Quid illi dicet ecclia hoc ꝗ si
tem peccatũ y queremi ꝗ filiũ. Si dice
rit illi ut maneat p q̃ q̃ reuelauit pecca
tũ. hoc ẽ dicere quantũ in deꝰ ut ma
neat in peccato. Si ũ nec hoc nec illud
dicere potẽ. quantũ in deꝰ hoi tali uia
salutis monstrari n̄ potẽ. s; hoc rursũ
multũ a fide ꝛ piana abhorret. ut dicat
aliquis talis esse q̃ n̄ possit seuere peni
tere in qualicũq; sit pclo salutis esse.
Multa s̄ que ad hunc modũ ꝓ ingere
potuissent. dll dic se cũ sorore aut cũ
matre uxoris sue rem habuisse. dll uxo
rẽ se ꝑ pus aliã duxisse fatetur. y multa
alia horrenda que miseria hoinũ l fal
sa ꝗ fingit l uera commitit. Ꝗ uerũ ẽ
q multa fiunt horrenda abhoiꝰ deli
derus suus malis excecatus ut faciant
que n̄ oportet. y s tanta hec mala ut
uxo ꝗ filiũ admittat n̄ ds ꝗ lege dedit
grãm y miam pstet. Ꝗ lege enim n̄ iusti
ficabit in cospectu eiꝰ ois caro. Sic olim
maledictũ legis os q̃ sub lege erant p
mebat nec erat q̃ euadere potuisset
maledictionẽ q n̄ erat q̃ cauere pos
set p̃ uaricationẽ. donec ipse legis
lator uenens maledictionẽ p gr̃am
abstulit. y ne semp maledictio y p̃
uaricatio regnaret. p eandẽ gr̃am
ipsã eiã legẽ mutauit. ita y m̄ n̄ nũ
q̃ cũ homo in peccato suo y malicia
urgente in necessitate peccandi ue
nit. nec potẽ lege potẽ n̄ male
dictionẽ p̃ uaricationis incurrit.
mutat illi ds p miam legẽ. y donat
penitentiã ut saluus esse possit. qui
uiq; n̄ saluet. p iusticiã y rigorem
legis. si sine mia iudicaret. Non t̄ for
tassis sedm estimationẽ tuã respon
deo. De meo n̄ de tuo ẽ qd loquor:
Ꝗ aliud possũ. Qd m̄ mens suggerit
pfiteor: Si aliud dicerẽ ꝓ ra ꝗscien
tiã meã y estimationẽ dicẽm. Quis
q; pse iudicet. ego t̄ de cor de meo
loquor: Venit peccator ad me. y
exponit m̄ ꝗscientiã suã ꝗ filiũ sal
uus querens. Quid illi dicã. Si dice
ro illi recede: facio illum obedien
tẽ ecclie mat̄ sue. y exemplo eiꝰ alio
s ꝗ firmo ut dimittant uxores
suas legitimas. y cũ eas odio habu
erint fingant qd cũq; s̄ placue
rit y memiam̄ ecclie ut libertatẽ
habeant recedendi a beis. q eas n̄
amant. Ꝗ si hoc ecclia recepit. y pas
sa fuerit. uenet magnũ malũ. q
dimittent ois plibus aut uiri uxo
res suas. y mulieres maritos suos.
y p hoc uno hoie multi dapnabunt.
qd fieri tã n̄ oportet. Quid ã acu